

Božična noč.

Mirná je gôra, hrib mirán,
Mirná dolina, širna plán;
Zaviti vsi v prtič snežen
Čaroben snívajo si sên.

In pôje zvon in pôje nam,
K molitvi vabi, v božji hram; —
K molitvi, v božji hram hití
Za tropom trop neštet ljudi.

Vse tiho, nič ne glási se,
Vse tiho v mestu, v vási vse;
Le vetrec z drevjem si igra,
Da gôlo v mrazu trepetá.

Zdaj čuj! Takó ljubó, ljubó
Vabilno in mehko takó
Zapôje zvon iz stolpa lin
Budeč sladák, sladák spomin.

Krasnó se zvezde nétijo,
Po nebu čarno svétijo,
Na zemljo zvézdice krasné
Pa srečo, blágoslov rosé...

Kakó prešinja srea rád,
In v sreih kaj rodi se nád! . . .
Oj lepa noč, oj dična noč,
Nebeška noč — božična noč!